

דויד לידר
שירי אהבה

גיליון 9
פברואר 2020, שבט ה'תש"ף

דויד לידר

שירי אהבה

קוראים יקרים

"מוטיב על נס" הוא כתב עת המעלה על נס בכל גיליון ספר אחד של יוצר אחד. כל גיליון כולל 5 יצירות הלקוחות מהספר הנבחר במטרה לעודד את החשיפה של היצירות לקוראים. והפעם...

שירי אהבה – דויד לידר

פיוטית (ה'תש"ף 2020)

עומקים של הגות נשברים כגלים אל חוף השירים הכלולים בספר. השירים נפרשים על פני מסע חייו של המשורר מהיותו צעיר בן 20 ועד קרוב לגילו כיום (44 – תקופה המקבילה לרבע מאה שמשלהי המאה ה 20 ועד ימינו). מסע החיים כאן כולל נקודת שבר, וממנה יציאה אל גילוי השירה, הארץ, והאהבה, כולם ככוחות מרפאים בחיי המשורר. כל זאת, כמעין אמירה על האוניברסלי בתקופה זו – כוח האהבה, השירה, ואהבת הארץ – כתגובת נגד מול הפוסטמודרניזם הרדיקלי, הצבת כוחות אלו כניצני ריפוי, ובניית האני, וסירוב לוותר על המיסטורין המטאפיזי.

בתחילת העשור יצאו 3 ספרי שירה פרי עטי. שירים מתוכם פורסמו בעיתונות הכתובה והאלקטרונית. לימים החלטתי לגנוז ספרים אלו, כל ספר כמכלול. הספר הנוכחי – הוא ליקוט ושכתוב משמעוטי של חלקים מאותם 3 ספרים, תוך פעולת צירוף וליכוד הטקסט לידי יצירה חדשה ואחדותית. בספר מוזכרות 3 דמויות נשיות בהן היה המשורר מאוהב. רק הדמות הנשית השלישית – הפכה לאהבה שמומשה – ולימים אשתו של המשורר. היא הדמות הנשית המרכזית בספר. השער השני של הספר "ואנו כשני רקדנים" מתמקד בתקופה של כשנה וחצי סוערות בחיי הזוג.

מעט על דויד לידר

דויד לידר הוא משורר ומאמן שחמט ישראלי. בן 44, נשוי ליעל ואבא לארז והראל. מתגורר בפרדס חנה. השתלם במשך 10 שנים בפקולטה למדעי הרוח באוניברסיטת תל אביב, ובנוסף סיים שנתיים של לימוד בסדנאות כתיבה בבית אריאלה. לידר עבד במשך 12 שנה בנושאים שקשורים ישירות או בעקיפין לתחום החינוך. כיום הוא בעל סטודיו לאימון שחמט בפרדס חנה. שיריו פורסמו בכתבי עת, בעיתונים, באנתולוגיות ובמרשתת. בנוסף, במהלך 2019 פרסם מאמרים חברתיים.

קריאה מהנה!

גיליון 9
פברואר 2020, שבט ה'תש"ף

דויד לידר

שירי אהבה

את המסע התחלנו יד ביד

א.

את המסע התחלנו יד ביד,
בכל ערב הייתי מגיע ברכבת עדיך
ויבקר שוב לעירי, והתשוקה לנשקך עזה בי.

מתוך שהתחלתי מביט בך מבשלת
שבו אלי תחושות מימי עבר.

נזכרתי איך הקדשתי כל זמני לכתיבת יצירה
תוף זניחת ענוגי בשר.
איך מלאתי דפים בפקקות על מסתרי הצפרים,
וגלויי הארכאולוגיה.
איך כתבתי על ציורי פרסקו שנשארו מקרבות הגלדיאטורים,
ועל יהלומים הנכספים להענד על ציאר אשה.
אך הנגוון כמו תעתע בי.
לאט, באה בי אז הבנה – פי רוצה הגורל שאלמד
בעודי חורט לבבות על גזע הארן.

גיליון 9

פברואר 2020, שבט ה'תש"ף

בבוא האביב התגבשה אהבתנו.
יש שדמיתי כי הפרחים יודעים בחוש –
מראות בפשי.
איך פרעתי בך בבית האבן, וילקולו של איגלסיאס
הצהרתי תשוקה.
איך במזג במתינות היין
למראה הקטלבים.

יש ולרגעים גבר כאב על האור.
אז הבינו עיניך דבר מתוך דבר,
ואספת ישותי אל החדר.
מתוך רעד חנוק חשתי במלים שנשכחו –
"לדב הארקטי נפוחת רגלים גדולות
למען לא ישקע בשלג.
יפי שערך, יפי שפתוך – שנפשי לא תשקע.

בקוץ עטפנו חם משכר.
בנשיקות לגופך פסלתי בקשתי –
כי לא יעזבני הנגון.
ועת הבטתי בתכל הים תמונות עלו בי –
איך אהבנו לאור המנורה וספר בראשית פתוח,
איך הבטתי בפניך בשדה הנפרש
וחשבתי על קסמי הרקיע.

דויד לידר

שירי אהבה

רז בלימה

ברעד כותב לך פתקה:
"כשנסע לים מחר
הביטי בקו הנותר,
זהו רז בלימה טהור"

ונזכר בשיחות
מראשית אהבתנו -
שני אנשים מדברים בנשטף,
ללא שקילת המלים

גיליון 9

פברואר 2020, שבט ה'תש"ף

דויד לידר

שירי אהבה

במרירות קפה אל יום נולד

במרירות קפה אל יום נולד
את פועמת בתוכי

כאדים עולים מים
ועמם תשוקת רקפת.

קדם גויף על השלחן -
עקבות מן הרפות

ממהר אל הפנקס
מחשבותי כאבקנים.

גיליון 9

פברואר 2020, שבת ה'תש"ף

דויד לידר

שירי אהבה

מתוך יומן משימות אהבה

*

לצל אלון בשמורת נחל משגב
לזכך שפה מפקדות מלחמה
Cuerpo de Mujer שורות שורות
בחושניות שורות

לשלות הטוליפ הנפתח לאטו
לקרא מכתבי אהבה -
של אלואיז, ליסט ובנרנד שו.

*

בחדר המלון להתעטף שמיכת שירי אלתרמן
ולהגשים מערכת שעות של עלים.
כל שעה עגלה ללבש בגדי תקופה אחרת
ושוב למלא הקיר צללית לאור הגר.

*

במעלה הרי הנגב לחרט "תשוקה" בסלעים
שתמזג בשירת הפחליות.

בפסגות לשחק שחמט בכלים משוקולד
ולאחר, לשבע זה מכליו של זו
כמתעלסים לאחר מריבה.

גיליון 9

פברואר 2020, שבט ה'תש"ף

דויד לידר

שירי אהבה

לצלילי ויואלדי פתחתי רוכסן שמלתך

לצלילי ויואלדי פתחתי רוכסן שמלתך
והרהרתי על יפי חכמת המונדות,
אותו לילה אהבנו כמו שאכתב שירה
מסערות נפשי ההומה – רק הקצף נשק את רגלך.

לעתים איננו אומרים דבר
ונדמה כי רבות נאמר,
לעתים דמוי ומסמן לנגדנו
והרגע כמו נפרש לגונים.

לעתים חש – הנשירה נמצאת שם תמיד
ותתגלה לפי אהבה והסתר.

גיליון 9

פברואר 2020, שבט ה'תש"ף

חפשו את מיזמי מוטיב השונים גם ב:

יצירת קשר:

דואר אלקטרוני: info@motiv-magazine.co.il

וואטסאפ: 054-3371373

אתר אינטרנט: www.motiv-magazine.co.il